

Το ψέμα και η αλήθεια της Αγάπης

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

«Με τόσα ψέματα που ντύθηκαν οι λέξεις

πώς να σου πω το σ' αγαπώ,

πώς να πιστέψεις;».

Σ' ένα από τα τραγούδια του ο Αλκίνοος Ιωαννίδης αναφέρει και την πιο πάνω πραγματικότητα. Που, βέβαια, όταν τη ζήσει κανείς βρίσκεται μέσα στο χάος της αμφιβολίας και της ανασφάλειας.

Ο κάθε άνθρωπος, ως εικόνα του Τριαδικού Θεού που είναι κοινωνία και αγάπη, έχει ανάγκη, για να αναπτυχθεί ως πρόσωπο, να αγαπήσει και ν' αγαπηθεί. Η ανάγκη αυτή αρχίζει από τη σύλληψή του και τελειώνει στους αιώνες... Άλλωστε, η βάση της ύπαρξής του στηρίζεται στην αγάπη του Θεού και των ανθρώπων.

Η αγάπη εκφράζεται με πολλούς τρόπους, ένας από τους οποίους είναι τα λόγια. Μέσω αυτών μπορούμε, κατά το Μ. Βασίλειο, **«να φανερώνουμε ο ένας στον άλλο τις σκέψεις των καρδιών»**. Όταν όμως η καρδιά δεν αγαπά, τα όποια λόγια αγάπης είναι ψέματα, παραπλανούν, συγχύζουν. Τότε κυριαρχεί ανάμεσά μας μια σχιζοφρενική συμπεριφορά: άλλα λέμε, άλλα νιώθουμε.

Ωστόσο υπάρχουν και αυτοί που εννοούν όσα λένε. Τα λόγια τους αληθινά, εκφράζουν την αληθινή καρδιά τους. Κοντά τους νιώθεις να φεύγει η σύγχυση, να

μπορείς να είσαι ο εαυτός σου, γιατί είναι ο εαυτός τους. Δεν ξέρουν το ψέμα της καρδιάς· γι' αυτό δεν «ντύνουν τις λέξεις τους με ψέματα».

Αν είναι δύσκολο να συναντάς ή να ζεις με ανθρώπους που τα λόγια τους δεν εκφράζουν την καρδιά τους, άλλο τόσο δύσκολο είναι να είμαστε εμείς τέτοιοι. Γιατί η ανάπαυση και η ελευθερία δεν θα γεμίζουν την ύπαρξή μας. Δεν υπάρχει χώρος να κατοικήσει η Χάρις του Θεού σ' όσους υποκρίνονται, σ' όσους θέλουν να δείξουν στους άλλους ένα απεργάδιαστο εαυτό χωρίς αδυναμίες κι ελαττώματα, αφού μια τέτοια συμπεριφορά κρύβει κενοδοξία και εγωισμό.

Τα λόγια και η συμπεριφορά των αγίων δε στηρίζονται στην καλή ιδέα των ανθρώπων που θα ήθελαν να έχουν, αλλά στην αγάπη. Γι' αυτό δεν υπάρχει υποκρισία, κενοδοξία, σύγχυση και σφίξιμο. Ελεύθεροι από αυτά μεταδίδουν την ελευθερία, την άνεση.

Νομίζω ότι πολύ πιο εύκολα θα δεχόμασταν την αδυναμία ενός ανθρώπου που την ομολογεί και γι' αυτό δεν δείχνει καλός, παρά μια ψεύτικη συμπεριφορά αγάπης που κρύβεται πίσω από καλούς τρόπους και χαμόγελα.

Είναι λάθος να πιστεύουμε ότι οι άγιοι είχαν τέλεια συμπεριφορά και τέλειο χαρακτήρα. Αυτά είναι η θέα κι όχι η ουσία του προσώπου. Αλλά τους αγίους τους ενδιαφέρει η ουσία που στηρίζεται στην ταπείνωση και στην αγάπη κι όχι το φαίνεσθαι.

Έχοντας λοιπόν ως παρακαταθήκη τη ζωή των αγίων, παλαιότερων και συγχρόνων, ας ζήσουμε ενάντια στο κοσμικό πνεύμα που ξέρει «να ντύνει με ψέματα τις λέξεις», να ενθαρρύνει την υποκρισία και να επιδιώκει τους ανθρώπινους επαίνους. Γιατί η διαφοροποίηση από το κοσμικό πνεύμα κάνει την καρδιά να βιώνει τη χαρά και την ελευθερία των τέκνων του Θεού.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com